

Inkomstenbelasting

No. 2391

DE RAAD VAN BEROEP voor
de Directe Belastingen I te Amsterdam

Gezien het beroepschrift, ingediend door X te Z

Tegen de uitspraak van den Inspecteur der Directe Belastingen te Y omtrent zijn aanslag in de inkomstenbelasting, belasting 1923/1924, gemeente Z;

Gezien het overgelegde verzoekschrift;

Gehoord den genoemden Inspecteur;

Aangeteekend verzonden

den 4 Maart 1926

aan

den belanghebbende.

Overwegende dat belanghebbende voor de Inkomstenbelasting over het belastingjaar 1923/1924 een zuiver inkomen van ± f 9.839.78,-- aangaf, waarna hij in afwijking daarvan in die belasting naar een zuiver inkomen van f 12.000,-- met toepassing voor de Rijksinkomstenbelasting van een kinderaftrek van f 200,-- en voor de Gemeentelijke Inkomstenbelasting van een aftrek voor noodzakelijk levensonderhoud van f 1.000,-- werd aangeslagen;

Overwegende dat de Inspecteur dezen aanslag op daartegen ingediend bezwaarschrift bij zijne beschikking van 25 September 1924 heeft gehandhaafd;

Overwegende dat belanghebbende van deze beschikking bij den Raad in beroep is gekomen;

Overwegende dat partijen slechts van meening verschillen over belanghebbende's verdienste als advocaat en procureur over 1922, welke beroepen hij, gelijk vaststaat, op 1 Mei 1923 en gedurende 1922 uitoefende;

Overwegende dat, waar belanghebbende aangifte heeft gedaan, de Inspecteur de juistheid van den aanslag zou moeten aannemelijk maken, ware het niet, dat belanghebbende, gelijk vaststaat, desgevraagd in gebreke is gebleven, bij de behandeling van zijn bezwaarschrift den Inspecteur op diens verzoek inzage te verleen van de boeken en bescheiden, die tot staving zijner beweringen konden dienen;

dat belanghebbende wel in zijn beroepschrift heeft betoogd, dat hij geen boeken en bescheiden bezit, daarbij in hoofdzaak aanvoerend dat het delicate karakter van zijn strafpraktijk medebrengt dat van ontvangsten en uitgaven geen boek gehouden wordt, doch hij zulks den Raad niet aannemelijk gemaakt heeft;

dat, daargelaten dat het op zichzelf niet aannemelijk is, dat belanghebbende in het geheel geen aantekeningen en bescheiden zou bezitten, welke op zijn inkomen uit de strafpraktijk betrekking hebben, het den Raad uit eigen wetenschap bekend is, dat belanghebbende ook regelmatig civiele zaken behandelt;

dat nu datgene, wat belanghebbende aangevoerd heeft omtrent het karakter van een voorschot voor de behandeling van een strafzaak n.l. dat daarmede de geheele behandeling der zaak tevoren betaald is, niet geldt voor civiele zaken;

dat toch de advocaten en procureurs hunne cliënten desverlangd gespecificeerde declaraties ter zake van voor hen gevoerde burgerrechtelijke gedingen hebben te verstrekken, aan welke verplichting zij niet kunnen voldoen zonder – zij het ook maar eenvoudige – aantekeningen van hun ontvangsten en uitgaven te maken;

dat het den Raad voorts uit eigen wetenschap bekend is, dat een procureur in het Arrondissement W regelmatig rekeningen van de griffiën van het Gerechtshof en van de Rechtbank te W ontvangt;

dat belanghebbende, wat ook van het houden van boeken zij, deze rekeningen aan den Inspecteur had kunnen en moeten overleggen vermits toch

de Inspecteur door inzage dezer rekeningen een indruk had kunnen verkrijgen van het aantal civiele processen dat belanghebbende in 1922 voor de rechterlijke colleges te W heeft gevoerd;

Overwegende dat uit het vorenstaande volgt dat belanghebbende niet volledig heeft voldaan aan zijne verplichtingen ingevolge art. 74 der Wet op Inkomstenbelasting 1914, hetgeen met zich brengt, dat de Raad den aanslag moet handhaven, tenzij blijkt, dat en in hoever hij onjuist is;

Overwegende dat daarvan niet is gebleken;

dat toch de onjuistheid van den aanslag niet uit belanghebbende's beroepschrift blijkt, terwijl belanghebbende zich hoewel daar tot tweemaal toe in de gelegenheid gesteld van mondelinge toelichting van zijn beroep onthouden heeft;

Overwegende dat de Inspecteur nog in zijn beroepschrift heeft voorgesteld, belanghebbende een verklaring als bedoeld in art. 81 geen sprake kan zijn, omdat belanghebbende, gelijk hierboven beslist werd, niet volledig aan zijne verplichtingen ingevolge art. 74 voormeld heeft voldaan;

Handhaaft de beschikking, waarvan beroep.

Aldus gewezen in tegenwoordigheid van Dr. H.P. van Heukelom, plaatsvervangend Voorzitter, door Jhr. Dr. J.F. Backer, Dr. F.L. Neppérus, Leden en Dr. J.R.Voûte, plaatsvervangend Lid.

AMSTERDAM, 20 Februari 1926.

De Raad van Beroep voornoemd,

(geteekend) H.P. van Heukelom,
loco-Voorzitter.

(geteekend) F.L. Neppérus,
Secretaris.

Voor afschrift,
De Secretaris.
(get.) F.L. Neppéus.